

skibe, kan udmønstres i stillinger, der kræver en vis tids forudgående sejlads.

Lovforslaget, der hvilede på en af søfartskommissionen af 1947 i november 1949 afgivet betænkning (se nærmere herom i årbog 1949—50, side 537), undergik i folketinget efter fornyet udvalgsbehandling enkelte ændringer og færdigbehandlede derpå i begge ting.

Angående lovens indhold skal anføres følgende:

I §§ 1—3 bestemmes, at ethvert skib skal have den af hensyn til sikkerhed for menneskeliv på søen og sikring af skibets betryggende drift fornødne besætning. I *passagerskibe i indskrænket fart*, der har ret til at befordre over 500 passagerer, og som anvendes i fart af mere end 6 timers varighed, samt i alle passagerskibe, der i indskrænket fart har ret til at befordre over 800 passagerer, skal der til tjeneste ombord være ansat mindst to styrmænd med fornødent sønæringsbevis. I skibe over 2500 brutto registertons, som anvendes *udenfor indskrænket fart*, skal der til tjeneste ombord være ansat mindst tre styrmænd med fornødent sønæringsbevis. I damp- og motorskibe — fisker- og fangstfartøjer dog undtagne — med maskine over 200 IHK, der anvendes *udenfor europæisk fart*, skal der til tjeneste ombord være ansat mindst to maskinmestre med fornødent sønæringsbevis samt en maskinassistent, som har bestået den i lov om eksaminer for skibsmaskinister omhandlede almindelige maskinisteksamen. I *dobbeltkruede damp- og motorskibe* med maskine over 500 IHK skal maskinbesætningen være tilstrækkelig til, at der på hver vagt kan være en medhjælper til tjeneste i maskinen foruden den vagthavende maskinmester.

I damp- og motorskibe *over 400 brutto registertons* skal der til tjeneste ombord være ansat *underordnet dæksmandskab* i overensstemmelse med en i § 4 anført skala. I det af handelsministeren fremsatte lovforslag var grænsen sat ved 150 brutto registertons i stedet for 400 brutto registertons, men dette ændredes i folketinget, hvor der ligeledes indføjedes en bestemmelse om, at skibe på 400, men ikke over 500